

Thinget gjør Brug af den i Grundloven hjemlede Ret til at nedsette en Kommission, men da denne Ret utvivlsomt tilkommer Thinget, uden at der til dens Benyttelse kræves noget Samtykke fra Regeringens Side, saa skal der efter min Opfattelse være særegne Omstændigheder tilstede for at foranledige Regeringen til at tage Del i den egentlige Realitetsforhandling. Dette tror jeg, at man vil billige fra alle Sider, og jeg har altsaa ikke villet udtale Noget om, hvad jeg vilde gjøre i denne Sag; dersom jeg selv var Medlem af Thinget. Det er Noget, som jeg ikke behøver at komme nærmere ind paa. Efter denne Opfattelse af Sagen var der ikke tidligere nogen Opfordring for mig til at udtale mig om den Maade, hvorpaa Kommissionen nærmere vilde have at udføre det Hverv, som maatte blive den overdraget af Thinget; i saa Henseende havde jeg jo ingen Grund til at betvivle, at Kommissionen vilde iagttage, hvad der ligger i Forholdenes Natur, at den i det Hele taget vilde iagttage de Grændser, som selve Grundloven har afstukket. Det forekom mig, at der i saa Henseende var noget for Ube-grændset i de Udtalelser, som vi horte idag fra det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Bille). Jeg tror navnlig, at den ene af de ærede Forslagsstillere, det Medlem, som sidst bragte Sagen frem, med fuld Føie gjorde gjældende, at Forslaget ikke har en saa almindelig Karakter, at Kommissionen skulde undersøge samtlige Forhold ved de nævnte Stiftelser; thi der staar udtrykkelig i Forslaget „saadanne Undersøgelser angaaende Balle adelige Stifts og Bemmetofte adelige Sønfrueklosters samtlige Forhold, som kunne være af Betydning med Hensyn til Lovgivningsmagten og navnlig den bevilligende Myndigheds Stilling overfor disse Anstalter.“ Det er altsaa vel rigtigt, at Ordene „samtlige Forhold“ findes i Forslaget, men disse Ord begrænses ved de foregaaende og efterfølgende Ord. Det er vist, at den Grændse, som ligger i en saadan Beslutning, har sin Betydning ikke blot for Kommissionen selv, men ogsaa for de offentlige Myndigheder og for de Private, til hvem der stilles Spørgsmaal, thi det er aabenbart, at bliver der stillet Spørgs-

maal, der gaa udenfor det Hverv, som Kommissionen af Thinget har faaet; saa maa Vedkomende have Ret til at henstille til Kommissionen, om et saadant Spørgsmaal ikke er af den Natur, at det ikke egner sig til at fremsættes ved denne Leilighed. Man forudsætter jo, at der ved saadanne Leiligheder finder al mulig Smødekommun Sted fra begge Sider, og at man altsaa ikke let vil stille Sagen paa Spidsen. Det er Betragtninger af denne Art, som have bevirket, at jeg ikke af egen Drift, uopfordret har villet indlade mig paa de som bekjendt ikke saa Spørgsmaal, der kunne reise sig ved en saadan Kommissions Virksomhed. Det forekom mig, at naar der ikke blev givet særegen Anledning dertil, saa var det det Naturlige, at Regeringen ikke var den, der saa at sige stillede Spørgsmaalet. Nu er der imidlertid fremdraget et enkelt Spørgsmaal, med Hensyn til hvilket det vil være flere af de ærede Medlemmer bekjendt, at jeg alt tidligere har vedkjendt mig en bestemt Mening, og jeg tror derfor, det vilde være saameget unaturligere, om jeg nu vedblev at forholde mig taus med Hensyn dertil — det Spørgsmaal nemlig, hvorvidt en saadan i Genhold til Grundloven nedsat Kommission kan virke med den i Grundloven hjemlede Myndighed i Tiden mellem Rigsdagssamlingerne. Jeg tror ikke, at dette Spørgsmaal har nogen stor praktisk Betydning i nærværende Tilfælde, og desto roligere kunne vi udtale vore Meninger, om der end skulde være Meningsforskjel imellem det ærede Medlem og mig; vi kunne begge To med Liberalitet taale at høre, at der om dette Punkt er Meningsforskjellighed tilstede imellem os. Jeg er ganske enig med det ærede kjøbenhavnske Medlem (Bille), der havde Ordet idag, deri, at selve det Undersøgelsesstof, hvorom der her er Tale, og som der kan være Spørgsmaal om at samle for derpaa at grunde en Anstaltelse om Lovgivningsmagten, Bevillingsmyndighedens Stilling, ikke er saa stort og omfattende, at man jo ikke i forholdsvis kort Tid maatte kunne komme paa det Rene om det, der skal bringes tilveie. Den ærede Forslagsstiller (Winther) vil let se, at Spørgsmaalet om Undersøgelsesstoffets Mængde og Banskellig-